

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XV. Quantopere conueniat religiosos esse castos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

mihique gratissimæ. Et scias, me cumpri-
 mis esse cordis casti purique amatorem, &
 tantum amatorem, vt non modo in eo cum
 gaudio singulari requiescam, variisque do-
 nis illud locupletem, verumetiam nihil à
 me postulari possit, quod non gratiosè illi
 impertiam. Atque hoc vnum cuiusuis reli-
 giosi animum inflammare deberet ad desi-
 derandam hanc cælestem gemmam, non
 solùm in virtutum choro in terra, sed etiam
 in cælo, inter beatorum acies mirificè re-
 splendentem. Quo impensius amaueris ca-
 stitatem, hoc impensius amaberis à Deo, &
 si eam amare non potes, quantùm amari me-
 reretur, saltem ama eam, quantum potes.

Quantoperè conueniat religiosos esse castos.

CAPVT XV.

DOMINE, sat benè intelligo, admo-
 dum conueniens esse, vt castus sit, qui
 tuo cultui est addictus, quandoquidem be-
 neficio voti totus tibi omnis puritatis fon-
 ti est consecratus & mancipatus. Non
 congruit, vt sub capite nitido & puro, mem-
 bra sint impura & sordida. Cæterùm
 haud scio, quemadmodum tueri diu pos-
 sim castitatem, cum domi habeam capita-
 lem eius inimicum, qui internis externis-
 que

que fretus praesidiis, tam audax & fortis
 euadit, ut paene diffidam de victoria. Iam
 nosti Domine, quam grauius insolens
 ista caro, animae meae puritatem persequa-
 tur. non ignoras quot insultus noctu diu-
 que in eam faciat. Quamquam hoc me
 non terret. Verum hoc me animi pendere
 facit, quod tum intus a sensuum petulan-
 tia, tum foris ab atrocissimo humani ge-
 neris hoste Satana illi suppetiae submini-
 strentur. **FILII**, quae dicis, verissima sunt,
 sed ideo animus despondendus non est,
 nam quo maior est hostis audacia & poten-
 tia, hoc gloriosior succedet corona & vi-
 ctoria. Nec deerunt tibi auxilia mea. tu tan-
 tum partibus tuis ne desis, viresque omnes,
 quas potes pro defendenda castitate, exerce,
 & nullus inimicus siue intus, siue foris tibi
 palmam eripiet.

I A M vero fili, quandoquidem ipse ag-
 noscis & fateris conueniens esse ut reli-
 giosus seruus meus sit castus, sicut & ego,
 Dominus eius, castus sum: noris, me sem-
 per fuisse tam ardentem honestatis ama-
 torem, ut aduersarij mei, qui in pluri-
 his rebus me sunt calumniati, non ausi
 fuerint vel minimum lapsum contra casti-
 tatem mihi obiectare. Tales autem esse
 debere

debere

debere religiosos, exigit illorum status, cum professionem faciant se meos fore sectatores, & vitæ meæ imitatores. Quocirca, cum ingenti affectu castitatem sim complexus, eamque veneratus sim tanquam ducem vitæ spiritualis, conuenit ut ipsi quoque eam velut dominam amplectantur & tractent. Et quoniam tanti facio honestatem, summo autem odio prosequar concupiscentiæ vitium; qua ratione tu vis in domo mea à me tolerari famulum parum honestum? quomodo patiar mihi vllum cultum deferri ab eo, quem scio cor habere impurum? Seruus, qui non se conformat suo Domino, aut benevolentiam eius conciliare negligit, vel non diu persistet in officio, vel si persistat, exiguum faciet quæstum, & in periculum se coniciet, ne cum suo dispendio & decore domo pellatur. An ego a seruo meo postulo aliquid indecorum vel impossibile? Postulo honestatem, quæ est virtus principalis. postulo, ut ne sinat se vinci à sensualitate, quod est honorificum. Postulo, quæ sponte promisit, hoc est, ut viuat castè, quod est iustitiæ.

DEINDE aueo cognoscere, in quo consistat relinquere mundum? Certè non ut homo desistat viuere sub cælo, vel in terra

com-

commorari, vel hanc haurire auram, hæc enim omnia necessaria sunt, & æquè secularibus, ac religiosis communia sed ut vitam instituat longè a seculari discrepantem. Inter mala seculi huius vnum est, res spirituales negligere, & recreationes, atq; alia carnis sectari solatia. Religiosus igitur, qui syncerè relinquit mundum, vitam gerere debet moribus mundi contrariam, ut mortificando suas cupiditates, illecebris sensu renunciando, & aspernando quicquid cæcus hic mundus amat & complectitur. In summa, conuersatio religiosi debet esse incælis. at nihil æquè retardat desiderium rerum cælestium, nihil æquè rerum spiritualium gustum adimit, atque incontinentia. Atque è contra, nihil æquè promouet religiosum ad ducendam vitam cælestem, sicut vna castitas, quæ, uti cor mundum conseruat, ita sustollit religiosum ad rerum diuinarum contemplationem. Quo vita tua longiùs distabit à mundo, hoc castitas tua erit securior, & in terra ad vitam cælestem ducendam citiùs promouebit.

FILII, perspectanè tibi causa est, cur homo impudicus, ne apud Ethnicos quidem ad tantam impudentiam, venerit, ut ausus fuerit in præsentia aliorum quidquam age-

N
rela-

re lasciuus? sed mox pudore suffusus circumspiciat angulos & loca retrusa? Nimirum naturale rationis lumē eum docuit, omnes actus impudicos & fædos conspectu hominum indignos, & ideò fugit, & in latebras se abdit, veritus ne aliquid faciat cōtra dignitatē suam, & rationis regulam. Itaq; si actus pugnantes cum castitate homine indigni sunt, quāto magis homine Christiano, cuius in lege vitiū concupiscentiæ reprehenditur. Ac multò amplius indigni erūt homine religioso, qui castitatē professus est, & voti etiā religiōe se ad viuendū castē obstrinxit. Qui in fædis actionibus patrādis aspectū hominum fugit, non tamen effugiet conspectum Dei ubiq; existentis, & omnia contemplātis.

Qvōd homo amore mei permotus subiiciat se alteri homini inferiori, pendens ab eius voluntate, & in omnibus obtemperans, honorificum est, & magni meriti, quia quicquid amore mei fit, mihi fit, & meum est hoc officium remunerari. Verū, vt homo in sublimi statu constitutus cum suo detrimento & dedecore subiiciat se rei vili, & se inferiori, repugnat voluntati meæ, qui sum Dominus etiam hominis, si non stulti, saltem animi perturbationibus obnoxij. Age nunc dic mihi fili, vtrum potius

con-

conueniat, religiosum subiicere sibi sentiē-
tem partem, nempè ancillam suam, an per-
mittere, vt illa velut domina imperet ratio-
ni. Quod si illud conuenientiùs est, & non
hoc, conuenit quoq; vt religiosus in precio
habeat castitatem, cuius ope ancillam con-
cupiscentiam subiiciat legitimæ Dominæ
suæ rationi. Qui se subiicit cui non debet,
tractatur quoque sicut non vellet.

FILII, qui habet inimicos, opus habet cu-
stodibus corporis. Qui verò eos habet intra
& extra suum propugnaculum, sicut in gra-
uiori est periculo, ita maiori indiget præsi-
dio, maximè si vtrique inimici externi & in-
terni, inter se cōspirarint. Quid verò mere-
retur, qui hostibus internis in vincula con-
iectis propugnaculum periculo liberasset?
Haud dubium est, quin mereretur à propu-
gnaculi Domino impetrare, quicquid vel-
let. FILII, hostem domesticum vel in-
ternum habes vnum, scilicet carnem, &
binos foris, mundum & diabolum, qui
omnes inter se fæderati sunt, & conten-
dunt cordis tui propugnaculum inuade-
re. Quantum ergò mereri potest de te ca-
stitas, quæ carne, eiusque cupiditatibus bel-
luinis, inimicis domesticis expugnatis, tam
ingenti discrimine te eximit? Iudica tu ipse

quanti facere debeas castitatem, quæ & fidelis tua est amica, & tuorum hostium capitalis hostis? Vide, num conueniat te ei fauere, cum tanto fauore & auxilio te prosequatur. Ingratus sis, si eam non eligas in tui cordis gubernatricem, vt illud ab omni impuritate conseruet immune, & à versuta concupiscentiæ imposturis defendat. Qui non agnoscit miseriam suam & periculum, non est sollicitus de adiutore.

Quod necessarium & perutile sit religiosum esse castum.

• CAPVT XVI.

IN quavis re candida & pura minima etiã apparet macula, quoque candidior & nitidior fuerit, hoc clarius se prodit. Sic in vita religiosa, quia candidissima est & purissima, minimus etiam honestatis defectus facile in oculos incurrit, & aspicientes offendit. Seculares habent religiosos pro quibusdam virtutum speculis. Speculum autem, nisi nitentur & splendeat, offendit. In aliis virtutibus leuis lapsus nunquam tantum offendit, vel tantum damnum facit in religioso, ac lapsus in castitate. Religiosus non facile nominis sui iacturã facit, si aut, quia
natu.